

Hvis vi ville have fat i den, skulle vi nu strække vor Haand noget længere ud. Det synes jeg nu ikke, vi skulle, jeg tror ikke, det er nødvendigt. Men i alle Tilfælde, Tendensen synes mig ikke heldig. Naar jeg ser paa det forandrede Toldlovsforslag, saa falder mit Øje paa saadant noget som en yderligere Nedsættelse af Beskyttelsen og Genoptagelse af en Del af Kultolden. Med disse to Ting tror jeg, jeg har angivet Tendensen, og den synes jeg ikke, vi her oppe — i alt Fald den Del af dette Ting, der slutter sig til mig — have særlig Grund til at glæde os over.

Imidlertid vil jeg gøre, hvad der staar i min Magt for at faa et Resultat ud af den Behandling af Toldlovsforslaget, som nu forestaar. Den højtærede Minister sagde, at man maatte ikke sige, at Folketinget havde jasket med sin Behandling. Det skal jeg derfor afholde mig fra; men jeg vil sige, at jeg gaar rigtignok ud fra, at dette høje Ting vil foretage en grundigere Behandling af Lovforslaget end den ikke jaskede, som er foretagen i de 18 Møder nede i Folketinget. I alt Fald maa jeg holde paa, at naar jeg paa min Side med den bedste Villie og i trøstigt Haab om at faa noget ud af det gaar med til ny Forhandling, saa maa jeg stille den Betingelse, at man tager hver enkelt Position, om hvilken der ikke er Enighed, op til en grundig og nøjagtig Undersøgelse, og at man undersøger Industriens Krav og gør sig klart, om dens Paastande ere rigtige. Jeg siger paa Forhaand, at jeg lader mig ikke nøje med, at en Industri kommer og siger kort og godt: Vi blive ødelagte! Jeg forlanger klare og tydelige Tal, Tal, som jeg virkelig kan forstaa og se ere rigtige; men kommer der saadanne Tal, og viser det sig, at den paagældende Industri virkelig er brøstholden, maa jeg holde paa, at den bør hjælpes. Jeg vil ikke for megen Beskyttelse, men tilstrækkelig Beskyttelse.

Naar jeg saa, uden at komme videre ind paa Enkeltheder i Toldlovsforslaget, skal udtale mig nærmere om det, maa jeg sige, at naar den højtærede Finansminister fortalte, at det var udarbejdet af Toldembedsmænd, der havde været 1½ Aar om det, tror jeg, og havde haft sagkyndig Bistand, forekommer det mig, at med Sagkyndigheden er det saa som saa. Jeg maa i denne Forbindelse — og det er ikke første Gang — beklage, at vi ikke her i Landet have et Ministerium eller dog et Departement for Handel og Industri, som kunde have været spurgt, og jeg maa, da vi ikke have det, ogsaa beklage, at Mini-

steriet ikke har spurgt virkelig sagkyndige, men har arbejdet med anonyme sagkyndige — man har nemlig aldrig maattet faa at vide, hvem disse sagkyndige ere — og ikke har henvendt sig til ansete Firmaer og Fabrikaer og spurgt om dette eller hint. Man har været bange for at spørge, man har vistnok troet, at naar man spurgte, vilde man kun faa at vide, hvor meget den paagældende Fabrikant vilde have i Beskyttelse, eller hvorledes han vilde have, Sagen skulde ordnes. Men det er ikke selve Tariffen eller selve Toldsatserne, der behøvede at være Tale om, men blot dette at dele det foreliggende Materiale i praktisk gode og forstandige Positioner. Dertil kunde man have brugt en bedre Sagkundskab, end man har gjort. Naar man ikke har spurgt, tror jeg, det er, fordi man har været bange, man har ment, at man dog ikke kunde spørge paa de rette Steder, og man har saa talt med nogle, der i Øjeblikket neppe vare saa interesserede som de handlende og industri-drivende selv.

Der kunde nævnes mange Ting i Toldlovsforslaget, som tyde paa noget saadant. Overhovedet har jeg lidt svært ved at forstaa et og andet i det. Man har jo holdt paa, at Raastoffer skulde være fri, naar man nedsatte Tolden paa det færdige Produkt. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med mange Bemærkninger af den Art, men der er dog ét Tilfælde — et af mange —, som er ganske ejendommeligt. Jeg tænker paa Margarinen. Margarine er fri. Et af Margarinefabrikationens Raastoffer er Kokosolie, som hidtil har været fri, nu lægger man Told paa den. Altsaa Margarine er fremdeles fri, men man lægger en ny Told, som vi hidtil ikke have kendt, paa Kokosolie.

Under den samme Position er der en lille Morsomhed, som ganske vist er bleven rettet noget. Den talte i Lovforslaget, som det blev forelagt i Folketinget, kun meget lidt om Sagkundskab. Der er til Position 173 knyttet en lille Anmærkning, som lyder: „Til Spise anvendelig vegetabilsk Olie indgaar toldfrit som Spisevare... naar den har Konsistens som almindeligt Fedt og indføres til Detailsalg i Pakninger med ikke over 1 Kg. i hver.“ Her staar der altsaa, at den indgaar toldfrit, naar den har Konsistens som almindeligt Fedt. I Lovforslaget stod der oprindeligt ogsaa Ordet „flydende“. Følgen af dette lille Ord, som var undgaaet Sagkundskabens Opmærksomhed, var, at ogsaa alle de dyre Olivenolier, naar de kun kom ind i Flasker,